

TITLUL I

Teste-grilă. Procedură penală. Partea generală

Capitolul I

Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale¹

1. În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, în procesul penal se exercită:

- a) trei funcții judiciare;
- b) două funcții judiciare;
- c) patru funcții judiciare.

2. În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare:

- a) este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, fără excepție;
- b) este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția funcției de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală, care este compatibilă cu funcția de judecată;
- c) este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția funcției de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată, care este compatibilă cu funcția de judecată, mai puțin în cazul în care legea prevede altfel.

3. Potrivit principiului prezumției de nevinovăție:

- a) după administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în defavoarea suspectului sau inculpatului;
- b) orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală chiar nedefinitivă;
- c) după administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.

4. În cadrul procesului penal:

- a) cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă în fața instanțelor de judecată, actele procedurale întocmindu-se în limba română;
- b) părților și subiecților procesuali care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română ori nu se pot exprima li se asigură, contra cost, posibilitatea de a lua cunoștință de piesele dosarului, de a vorbi, precum și de a pune concluzii în instanță, prin interpret;
- c) actele procedurale nu se întocmesc numai în limba română.

¹ Fiecare grilă are unul sau maximum două răspunsuri corecte; nu pot fi corecte toate cele trei variante de răspunsuri sau niciunul dintre acestea.

5. Prezumția de nevinovăție:

- a) reprezintă o prezumție absolută ce poate fi răsturnată numai printr-o hotărâre penală definitivă;
- b) nu este consacrată expres în Codul de procedură penală;
- c) este consacrată expres în Constituția României.

6. În ceea ce privește funcțiile judiciare în procesul penal:

- a) asupra legalității actului de trimitere în judecată și probelor pe care se bazează acesta, precum și asupra legalității soluțiilor de netrimitere în judecată se pronunță judecătorul de drepturi și libertăți, în condițiile legii;
- b) acestea se exercită din oficiu, în afară de cazul când, prin lege, se dispune altfel;
- c) funcția de apărare nu este prevăzută în mod expres în Codul de procedură penală.

7. Dreptul la apărare:

- a) este recunoscut numai subiecților procesuali principali;
- b) trebuie să fie, întotdeauna, exercitat cu bună-credință, potrivit scopului pentru care a fost recunoscut de lege;
- c) nu este garantat tuturor participanților în procesul penal.

8. În cadrul procesului penal, procurorul:

- a) nu este unicul titular al funcției de acuzare;
- b) poate renunța la exercitarea acțiunii penale dacă, în raport cu elementele concrete ale cauzei, nu există un interes public în realizarea obiectului acesteia;
- c) nu poate să renunțe, în nicio ipoteză, la exercitarea acțiunii penale.

9. Are dreptul la repararea pagubei suferite, în condițiile prevăzute de lege, orice persoană față de care s-a dispus în mod nelegal, în cursul procesului penal:

- a) o măsură restrictivă de libertate;
- b) o măsură privativă de libertate;
- c) o măsură restrictivă de libertate sau o măsură privativă de libertate.

10. În cursul fazei de urmărire penală, suspectul este considerat nevinovat până la momentul:

- a) punerii în mișcare a acțiunii penale;
- b) sesizării instanței de judecată;
- c) niciuna dintre variantele de sus.

11. Reprezintă limite ale principiului fundamental al aflării adevărului:

- a) aplicarea principiului *non reformatio in peius*, în ipoteza judecării unei căi de atac;
- b) existența unui impediment la punerea în mișcare sau la exercitarea acțiunii penale;
- c) neexercitarea rolului activ de către instanța de judecată.

12. Prezumția de nevinovăție:

- a) constituie o prezumție relativă;
- b) este consacrată expres de Constituția României;
- c) reprezintă o prezumție absolută ce poate fi răsturnată numai printr-o hotărâre penală definitivă.

13. Constituie o încălcare a prezumției de nevinovăție:

- a) prelungirea măsurii arestării preventive;
- b) participarea procurorului de caz la o conferință de presă în cadrul căreia afirmă că inculpatul este autorul infracțiunii de omor;
- c) dispunerea interceptării comunicărilor.

14. Presumția de nevinovăție:

- a) poate fi încălcată și după rămânerea definitivă a hotărârii de achitare;
- b) constituie numai o garanție procedurală, nu și un veritabil drept subiectiv;
- c) se poate încălca prin comportamentul unui judecător sau al unei instanțe, cât și prin comportamentul reprezentantului unui organ nejudiciar.

15. Se impune ascultarea prin intermediul interpretului în ipoteza în care persoana audiată este:

- a) cetățean străin, chiar dacă vorbește limba română;
- b) cetățean român, aparținând minorității maghiare, care deși cunoaște limba română intenționează să se exprime în limba maternă;
- c) cetățean român, care nu se poate exprima în limba română.

16. Dreptul la apărare se poate exercita prin:

- a) substituției procesuali;
- b) sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii;
- c) exercitarea căilor de atac.

17. Asupra actelor și măsurilor din cadrul urmăririi penale, care restrâng drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, dispune:

- a) judecătorul de cameră preliminară;
- b) judecătorul desemnat cu atribuții în acest sens, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
- c) procurorul.

18. Reprezintă garanții în vederea asigurării efectivității principiului legalității procesului penal:

- a) aplicarea sancțiunii amenzii judiciare;
- b) aplicarea sancțiunii nulității actelor procesuale sau procedurale nelegale;
- c) dreptul la apărare.

19. Urmărirea penală parcurge:

- a) trei etape procesuale;
- b) două faze procesuale;
- c) două etape procesuale.

20. Presumția de nevinovăție nu este răsturnată în ipoteza în care:

- a) există probe certe de vinovăție;
- b) inculpatul nu și-a dovedit nevinovăția, însă nici organele judiciare nu au administrat probe din care să reiasă, cu certitudine, vinovăția acestuia;
- c) în urma administrării tuturor probelor, există îndoială asupra vinovăției inculpatului.

21. Constituie principii ale procesului penal, consacrate expres de actualul Cod de procedură penală:

- a) garantarea dreptului de apărare;
- b) garantarea dreptului la libertate și siguranță;
- c) principiul rolului activ.

22. În cadrul procesului penal:

- a) limba oficială nu este doar limba română;
- b) este asigurată părților și altor persoane chemate în cadrul procesului penal folosirea limbii materne, însă doar în unitățile administrativ-teritoriale locuite și de populație de naționalitate diferită de cea română;
- c) în cazurile în care asistența juridică este obligatorie, suspectului sau inculpatului i se asigură în mod gratuit posibilitatea de a comunica, prin interpret, cu avocatul în vederea pregătirii audierii, a introducerii unei căi de atac sau a oricărei alte cereri ce țin de soluționarea cauzei.

23. Legea procesual penală:

- a) nu se aplică în baza principiului activității;
- b) se aplică retroactiv în toate cazurile în care este mai favorabilă;
- a) poate ultraactiva, în ipoteza în care există o prevedere în acest sens în dispozițiile tranzitorii ale legii.

24. Presumția de nevinovăție:

- a) presupune că oricărei persoane îi incumbă obligația de a-și proba nevinovăția;
- b) presupune că orice individ este considerat nevinovat până la momentul stabilirii vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă;
- c) ca drept subiectiv, este protejată și prin incriminarea inducerii în eroare a organelor judiciare (art. 268 NCP).

25. Presumția de nevinovăție:

- a) este garantată prin reglementarea separației funcțiilor judiciare;
- b) nu poate fi încălcată după rămânerea definitivă a hotărârii de achitare;
- c) își găsește aplicabilitatea, de cele mai multe ori, ca regulă de probă.

26. În exercitarea funcției de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală, judecătorul de drepturi și libertăți:

- a) nu poate soluționa cererea inculpatului, față de care s-a luat măsura arestului la domiciliu, de a-i permite acestuia părăsirea imobilului;
- b) se pronunță cu privire la înlocuirea măsurii arestului la domiciliu cu măsura arestării preventive;
- c) se pronunță cu privire la soluționarea contestației formulate împotriva ordonanței procurorului vizând măsurile asigurătorii.

27. În cadrul procedurii de cameră preliminară:

a) judecătorul de cameră preliminară evaluează temeinicia sau netemeinicia trimiterii în judecată;

b) inculpatul nu poate contesta temeinicia acuzației formulate de procuror;

c) procedura este nepublică, contradictorie și scrisă.

28. Cu privire la prezumția de nevinovăție:

a) încălcarea acestei prezumții, ca drept subiectiv, conduce la aplicarea sancțiunii nulității actelor prin care a fost adusă atingere dreptului protejat;

b) este suficient pentru încălcarea acesteia, chiar și în absența unei constatări formale, să existe motive care să sugereze că instanța îl privește pe acuzat ca pe un vinovat;

c) încălcarea acestei prezumții, ca drept subiectiv, poate conduce la angajarea răspunderii delictuale a autorității sau persoanei vinovate, în ipoteza în care este adusă atingere onoarei sau reputației.

29. Pentru a se putea invoca incidența *ne bis in idem*, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) noul proces penal să se îndrepte împotriva aceleiași persoane;

b) noul proces penal să privească fapte identice, ori fapte care sunt în mod substanțial aceleași;

c) să existe o hotărâre judecătorească, chiar nedefinitivă.

30. Nerespectarea principiului prezumției de nevinovăție:

a) poate conduce la angajarea răspunderii delictuale a persoanei vinovate;

b) conduce la aplicarea nulității actelor prin care s-a încălcat acest drept, numai în cazul în care vătămarea nu poate fi înlăturată în alt mod;

c) conduce la aplicarea nulității absolute cu privire la actele prin care s-a nesocotit acest drept.

31. Principiul oficialității (obligativității) procesului penal:

a) poate să fie limitat, prin reglementarea expresă de către legiuitor a anumitor excepții, ce prezintă caracter relativ;

b) cunoaște ca excepții numai cazurile de disponibilitate;

c) se aplică numai în privința laturii penale a procesului penal.

32. În lumina noului Cod de procedură penală, procesul penal parcurge:

a) trei faze procesuale: urmărirea penală, judecata și punerea în executare a hotărârilor penale;

b) patru faze procesuale: urmărirea penală, camera preliminară, judecata și punerea în executare a hotărârilor;

c) patru faze procesuale: investigarea faptei și a persoanei, urmărirea penală, judecata și punerea în executare a hotărârilor.

33. Potrivit noului Cod de procedură penală, camera preliminară are:

a) două etape procesuale;

b) trei etape procesuale;

c) patru etape procesuale.